

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

36-ste jaargang nummer 1

mei 2026

Opstandige volken en de Opgestane

door Jb. Klein Haneveld, 1966

DE TWEEDE PSALM

De 2de Psalm is de eerste grote profetie betreffende Christus in dit Bijbelse liederenboek. De profetisch-Messiaanse strekking van deze Psalm wordt in het Nieuwe Testament herhaalde malen bevestigd. Evenals alle andere profetieën, die over de Persoon, het werk en de heerlijkheid van Christus handelen, zo is ook deze profetische Psalm voor het grootste deel nog onvervuld. Wel heeft hij, zoals wij zullen zien, reeds een gedeeltelijke vervulling gehad bij de eerste komst van Christus in de wereld, maar zijn uiteindelijke en volkomen vervulling wacht op Christus' wederkomst als "Koning der koningen en Heere der heren". ¹Tim.6:15; Op.17:14; 19:16

In deze Psalm vinden wij onze Heiland getekend als Koning der heerlijkheid, die eenmaal over alle volkeren der aarde zal heersen. Hij wordt nu nog wel door de wereld verworpen, maar de dag is nabij, dat Hij gekroond zal worden op Sion, de berg der heiligheid. Dan zullen allen die op de aarde zijn hun knieën voor Hem buigen en alle tong zal belijden, dat Hij Christus de Heere is. ²Fil.2:10, 11; ³Jes.45:23; ⁴Rom.14:11

In Psalm 1 wordt de Heere Jezus getoond als de volmaakte Mens. In Psalm 2 wordt Hij ons voorgesteld als de verheerlijkte Koning. Tussen deze beide Psalmen ligt de tijd van Zijn verwerping zowel van de zijde van Zijn volk Israëel als van de volkeren der aarde.

De schrijver

Welk een machtige en indrukwekkende profetie houdt deze 2de

Psalm in. Welke rijke en heerlijke perspectieven openen zich, bij het lezen ervan voor onze geloofsogen. De schrijver wordt ons hier niet genoemd. Maar het staat zonder meer vast, dat David de auteur is. In Handelingen 4:25 wordt deze Psalm aangehaald en aan David toegeschreven.

Andere aanhalingen van Psalm 2 vinden wij in Handelingen 13:33; Hebreëen 1:5 en 5:5.

Ook het boek Openbaring bevat enkele duidelijke zinspelingen op deze Psalm. Zie Openbaring 2:27, 28; 12:5 en 14:15.

De Messiaanse betekenis

De Messiaanse interpretatie van Psalm 2 was tot in de tiende en de elfde eeuw de enige interpretatie onder de Joodse schriftgeleerden. In latere eeuwen begonnen de rabbijnen de betekenis van deze Psalm te verkleinen en te beperken tot David. Zij begonnen zijn Messiaanse betekenis te ontkennen, omdat ze de christelijke opvatting wilden bestrijden.

De moderne theologen en Bijbelcritici schijnen helaas het Joodse standpunt te delen. De Joden verwerpen de Messiaans-profetische betekenis, omdat zij de Heere Jezus niet willen aanvaarden als de hun door God beloofde Messias. En de moderne theologen, die zich

in dit opzicht aan de zijde van de Joodse schriftgeleerden hebben geplaatst, verwerpen de Christus' Gods eveneens.

Verdeeld in vier delen

Het is heel duidelijk, dat Psalm 2 bestaat uit vier delen, elk van drie verzen.

Het 1e deel ^{vs.1-3} bevat een voorspelling van een komende internationale topconferentie van de volken der aarde, die rebelleren tegen God en Christus.

Het 2e deel ^{vs.4-6} geeft het antwoord van God op de rebellie der volken, die in deze topconferentie zijn hoogtepunt zal bereiken.

Het 3e deel ^{vs.7-9} openbaart het besluit van de eeuwige God in de vorm van een gesprek, dat Hij voerde met Zijn Zoon.

Het 4e deel ^{vs.10-12} is het advies van de geïnspireerde Psalmist aan de koningen en de vorsten der aarde.

DEEL I.

Rebellie tegen god en zijn gezalfde

"Waarom woeden de heidenen heidenen, en bedenken de volken ijdelheid? De koningen der aarde stellen zich op en de vorsten beraadslagen te zamen tegen de Heere, en tegen Zijn Gezalfde (zeggende): Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen." ^{Ps.2:1, 2}

Wij hebben hier een belangrijke voorzegging van de rebellie der heidenen en het verzet der volken tegen God en de Heere Jezus Christus, Die Hij in de wereld gezonden heeft. De heidenen "woeden", de volken "bedenken ijdelheid", de koningen der aarde "stellen zich op" en de vorsten "beraadslagen te zamen tegen de Heere en Zijn Gezalfde". Dat algemeen verzet ontstond toen onze gezegende Heiland op aarde wandelde en het bereikte zijn hoogtepunt, toen Hij door Joden en heidenen verworpen, gekruisigd en gedood werd. De Rechtvaardige, Die afgescheiden van de zondaren leefde en in volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn Vader wandelde, was door hen niet gewenst. Zij hebben tegen Hem "gewoed" en "ijdele dingen" bedacht.

Jezus door Jood en heiden verworpen

In Handelingen 4:25-27 zien wij, dat de apostelen, toen zij om Christus' wil werden vervolgd door de Joodse leidlieden in hun harts-tochtelijk gebed tot God deze eerste verzen van Psalm 2 citeerden en toepasten op de kruisiging van de Heere Jezus.

"Zij hieven eendrachtig hun stem op tot Gcd, en zeiden: Heere, Gij zijt de God Die door de mond van David, Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenen en

bedenken de volken ijdele dingen? De koningen der aarde zijn te zamen opgestaan en de oversten zijn bijeenvergaderd tegen de Heere en Zijn Gezalfde. Want in der waarheid zijn vergaderd tegen Uw heilig Kind Jezus, welke Gij gezalfd hebt, beiden Herodes en Pontius Pilatus, met de heidenen en de volken Israëls." Hand.5:25-27

Herodes, Pontius Pilatus, de heidenen en de volken Israëls waren vergaderd tegen Gods heilig Kind (Knecht!) Jezus. Hoewel in Psalm 2 alleen de "heidenen" en de "volken" genoemd worden, blijkt in Handelingen 4, dat wij hierbij vooral ook aan "de volken Israëls" moeten denken. God heeft negentien eeuwen geleden Zijn Zoon in deze wereld gezonden. Hij is gekomen tot het volk van Israël als de beloofde en lang verwachte Messias, die al Gods beloften, tot de vaders gesproken, vervullen zou. Maar: "Hij is gekomen tot het Zijne, doch de Zijnen hebben Hem niet aangenomen." Joh.1:11 Israël heeft in zijn blindheid de Gezalfde des Heeren smadelijk verworpen. In overeenstemming met de Schriften had Hij Zich in hun midden geopenbaard als de beloofde Messias, bekleed met goddelijke volmachten. Joh.20:30, 31; Hand.2:22

Maar Hij kwam niet overeen met hun eigen godsdienstige ideeën.

Hij was voor hen de verworpen "hoeksteen", die niet paste in hun godsdienstig stelsel. ^{Mat.21:42} Verachtelijk hebben zij uitgeroepen: "Wij willen niet, dat deze over ons Koning zij, weg met Hem; kruisigt Hem!" ^{Luk.19:14; 23:21}

Doch het waren niet de Joden alleen, die Hem verwierpen! Ook de heidenen hebben immers eendrachtig met hen samengespannen om Gods Gezalfde van deze aardbodem te verbannen en Hem te verhogen aan het kruis van Golgotha. ^{Hand.2:23}

Joden en heidenen hebben de Heere Jezus gekruisigd en gedood. Zij dachten daarmee voorgoed van Hem af te zijn. Hoe hebben zij zich echter vergist. Want Jezus is niet dood Hij leeft! God Zelf heeft Hem uit de doden opgewekt! Hij heeft tot Hem gesproken:

"Zit aan Mijn Rechterhand, totdat Ik Uw vijanden zal zetten tot een voetbank Uwer voeten". ^{Ps.110:1}

Verhoogd aan Gods rechterhand

De Heere Jezus leeft en zit thans aan de Rechterhand van de troon Zijns Vaders in de hemel. Hij is daar onbereikbaar voor Zijn vijanden, verborgen bij God! ^{Kol.3:3}

Maar de dag nadert, dat Jezus tot grote schrik der naties andermaal in deze wereld zal komen om de volken te oordelen, om Zijn vijanden

onder Zijn voeten te verpletteren en om Zijn Koninkrijk van gerechtigheid en vrede op aarde op te richten.

Slechts gedeeltelijk vervuld

Het was zeker geen toevallige of gedeeltelijke uitbarsting van menselijke hartstocht, waardoor de Heere Jezus aan het kruis werd genageld. Neen, het was de satan zelf, die Jood en heiden, hoog en laag, verenigde tegen Hem, in Wie God de wereld met Zichzelf verzouwendende was. De motieven, die tot deze verschrikkelijkste aller zonden geleid hebben mogen verschillend zijn geweest. Maar dat neemt niet weg, dat zij allen medeplichtig en schuldig zijn aan deze ontzettende misdaad. Hoe juist heeft onze Heiland dit bevestigd door Zijn uitspraak: "Nu is het oordeel dezer wereld." ^{Joh.12:31}

Zijn kruisdood was de uiteindelijke en hoogste openbaring van de vijandschap van het menselijk hart jegens God. "Indien Ik de werken onder hen niet had gedaan, die niemand anders gedaan heeft, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij ze gezien en beiden Mij en Mijn Vader gehaat." ^{Joh.15:24}

En ook in onze dagen heeft de wereld zijn houding niet gewijzigd. Waar zijn de volken, die zich voor God hebben gebogen en die Zijn

Gezalfde gehoorzamen? Waar zijn de steden, wier inwoners Christus hebben aanvaard als hun Heiland en Heer? Kunnen wij in onze dagen van een christelijke wereld spreken? Helaas, ook vandaag is in deze wereld voor Christus geen plaats. De bitterste vijandschap tegen Christus en christenen is zelfs voortgekomen uit het hart van het christendom zelf. Onze hooggeroemde christelijke beschaving is in wezen anti-christelijk.

De eerste versregels van deze Psalm zijn ook vandaag nog van toepassing. Het verzet en de rebellie der volken tegen God is niet minder geworden, maar neemt met de dag toe. In vele landen woedt de meest uitgesproken vijandschap tegen God en Zijn Christus. De moderne theologie in onze zgn. christelijke landen is in feite niets anders dan flagrante oppositie tegen God, Zijn Zoon en Zijn Woord. De grote afval begint zich zienderogen in deze wereld af te tekenen. De oude haat van de Joden tegen Jezus en Zijn Messiaschap blijft onverminderd voortbestaan, hoewel sommigen Hem om Zijn ethiek beginnen hoog te achten.

De uiteindelijke vervulling komt nog!

Dit toenemende verzet onder alle volken tegen God zal echter pas zijn hoogtepunt bereiken aan het

einde van deze bedeling, als de wederkomst van Christus voor de deur staat. Dan zal Psalm 2 volkomen en uiteindelijk in vervulling gaan. Dan zullen als nimmer tevoren de heidenen "woeden" en de volken "ijdelheid bedenken". Wij zien in deze Psalm een profetie van de eindstrijd tussen God en de satan, tussen Christus en de volkeren der aarde, tussen de machten van licht en duisternis. In dit licht willen wij thans dit merkwaardige hoofdstuk nader onderzoeken.

De internationale topconferentie

De geprikkelde en overspannen toestand, waarin de volkeren in de eindtijd zullen verkeren, wordt door de Psalmist aangekondigd door de retorische vraag: "Waarom woeden de heidenen en bedenken de volken ijdelheid?"

Het woord "woeden" is de vertaling van een Hebreeuws woord, dat eigenlijk "rumoerig vergaderen" betekent. De Psalmist voorspelt, dat aan het einde van deze bedeling de volken in beroering gebracht zullen worden en onder hoogspanning zullen verkeren door een wereld-omvattend vraagstuk. Hij voorziet door de Heilige Geest, hoe onder alle volkeren der wereld talloze vergaderingen zullen worden gehouden om deze "brandende kwestie" te bespre-

ken en uit de wereld te helpen, opdat de verhitte gemoederen tot rust zullen komen. Over het algemeen zullen deze vergaderingen een stormachtig verloop hebben. De wereldopinie schijnt nogal verdeeld te zijn. Tenslotte zal er een internationale topconferentie worden belegd. "De koningen der aarde stellen zich op en de vorsten beraadslagen te zamen." Het grootste vraagstuk aller tijden, die alle andere internationale kwesties in betekenis zal overtreffen, zal op het allerhoogste niveau aan de conferentietafel worden besproken en opgelost. Alle regerende vorsten en machthebbers zullen hun volken op deze wereldconferentie vertegenwoordigen. Zij zullen "zich opstellen" (d.i. scharen aan de conferentietafel) en "te zamen beraadslagen tegen de Heere en Zijn Gezalfde". Deze laatste woorden laten er geen twijfel over bestaan, waar het in dit wereld-congres uiteindelijk om zal gaan. Het is een godsdienstige kwestie, die de gemoederen bezighoudt en verhit. Het gaat tegen God Zelf. Het gaat tegen de Heere Jezus Christus.

De volken willen God onttronen en de invloed, die Zijn Gezalfde Zich in deze wereld verworven heeft, eens voor altijd te niet doen. Wij kun-

nen dus verwachten, dat er in de eindtijd in één of andere grote wereldstad een internationale, atheïstische, religieus-politieke topconferentie zal worden gehouden, die rechtstreeks tegen God en Zijn eeuwige raadsbesluiten gericht zal zijn. God heeft immers besloten, dat Zijn heilig Kind Jezus, Die Hij gezalfd en uit de doden opgewekt heeft, éénmaal geopenbaard zal worden als "Koning der koningen" en "Heere der heren" in een wereld, die Hem vroeger met doornen kroonde en smadelijk aan het kruis nagelde. De satan, de overste dezer wereld, weet dat zijn tijd kort is en dat de dag nadert, dat God dit plan zal volvoeren. Daarom zal hij de "heidene" en "volken", de "koningen" en "vorsten" tegen God ophitsen. Zoals hij in het verleden Herodes en Pilatus verenigde in hun gemeenschappelijke haat tegen Jezus, zo zal het hem ook in de toekomst op meesterlijke wijze gelukken, de volken hun onderlinge naijver en geschillen te doen vergeten om hen te verenigen in hun gemeenschappelijke vijandschap tegen Gods Gezalfde, Gods Messias. De komende internationale topconferentie moet dienen, om Gods plan te verijdelen. Daar zullen andermaal de kreten gehoord worden: "Wij willen niet, dat Deze over ons Koning zij; weg met Hem!"

De resolutie ter stemming

De resolutie, die aan de geachte afgevaardigden van deze conferentie zal worden voorgelegd en waarover zij zullen moeten stemmen, luidt: "Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen."

Het voornaamwoord "hun" slaat op "de Heere en Zijn Gezalfde" van het voorgaande vers. De woorden "banden" en "touwen" zijn blijkbaar uitdrukkingen, die de wederhoudende invloed van God en de Heere Jezus Christus onder de volken der aarde moeten weergeven. Hun invloed in deze wereld kan niet ontkend worden. Men behoeft immers geen "banden te verscheuren" en "touwen van zich te werpen", als men zich daarmee niet gebonden acht. Gods getuigenis in deze wereld is daarom onloochenbaar en wordt door de volken als een knellende "band" gevoeld, die hen in de verwezenlijking van hun ware doeleinden belemmert. Daarom zullen hun afgevaardigden op de komende internationale topconferentie een nimmer-gekende eensgezindheid openbaren en de ingediende anti-God en anti-Christus-resolutie met algemene stemmen aanvaarden. Zij willen een wereld zonder God en zonder Christus. Zij willen niet langer in hun plannen gedwarsboomd worden. Zij willen

zonder enige rem genieten van de zegeningen van de moderne beschaving en van de enorme ontwikkelingen op wetenschappelijk gebied. Zij willen de laatste band met God doorsnijden!

De huidige politieke situatie

Hoe merkwaardig is het in dit verband, dat de politieke situatie in de wereld, zoals die in deze Psalm geschilderd wordt, zich steeds meer in onze tijd begint af te tekenen. Internationale topconferenties zijn vandaag aan de orde van de dag. Onderling overleg tussen de volken, oplossing van geschillen tussen de naties door een internationaal hof, gezamenlijke militaire krachtsinspanningen enz. zijn in onze tijd dringende noodzaak geworden. Nog nimmer hebben in het verleden dergelijke toestanden op aarde bestaan, behalve dan in de laatste jaren. De tijd is gekomen, dat geen enkel afzonderlijk volk nog onafhankelijk ten opzichte van de andere volken kan leven of handelen. Nationale problemen zijn uitgegroeid tot wereldproblemen. Plaatselijke oorlogen leiden bijna altijd tot wereldoorlogen. De dreiging van de atoombom heeft het overleg van de volken aan de conferentietafel praktisch onvermijdelijk gemaakt. Na de eerste wereldoorlog werd reeds de Volkenbond

in het leven geroepen als een internationaal orgaan tot vreedzame regeling van de politieke kwesties onder de volken. De Volkenbond faalde echter en de wereld heeft daarvoor de prijs moeten betalen aan de nog verschrikkelijker en bloediger tweede wereldoorlog. Aan het einde daarvan werden de "Verenigde Naties" opgericht, waarbij zich steeds meer landen aansluiten en welks organen de grote wereldproblemen voortdurend bespreken. Zo zien wij dus duidelijk, dat in onze tijd de politieke toestanden in de wereld zich steeds meer gaan richten naar het profetisch beeld, dat in deze Psalm beschreven wordt. Het "opstellen van de koningen der aarde" en het "te zamen beraadslagen van de vorsten" is in onze dagen tot een geschiedkundige mogelijkheid geworden. Trouwens, ook andere uitspraken, profetieën, zoals Daniel 7, tonen heel duidelijk, dat aan het einde der tijden een dergelijke vereniging van naties zal ontstaan.

Een wederhoudende macht

Hoewel de vijandschap der volken tegen God met de dag toeneemt, zal de openlijke rebellie tegen Hem en Zijn Gezalfde, zoals die in Psalm 2 voorzeggd wordt, pas openbaar worden aan het einde van deze bedeling, namelijk als de ware Gemeente van

onze Heer Jezus Christus van de aarde is opgenomen in de hemel. De aanwezigheid van de Gemeente als de tempel van de Heilige Geest, vormt in de wereld een wederhoudende macht, die de volledige afval en breuk met God nog tegenhoudt. Wel wordt in onze tijd "de verborgenheid der ongerechtigheid reeds gewrocht; alleenlijk, die hem nu wederhoudt, die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal worden weggedaan." ^{2Thes.2:7}

Als de Gemeente "uit het midden zal worden weggedaan" en als daarmee het getuigenis van de Heilige Geest in de wereld zal ophouden, dan kan niets de volken meer weerhouden om het laatste christelijke juk af te werpen. Dan zal het inderdaad zijn: "Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen." Dan breekt het anti-christelijk tijdperk aan, dat we uitvoerig beschreven vinden in Openbaring 6 t/m 19. Dan zullen onder het leiderschap van "het beest uit de zee" en "het beest uit de aarde" ^{Op.13} de volkeren der wereld God openlijk afzweren. Dan zullen als nimmer tevoren de heidenen "woeden" en de volken "ijdele dingen" bedenken.

Het overblijfsel van Israël

Dan zal ook het overblijfsel van Israël op het toneel verschijnen. De aanwezigheid van dit uitverkoren

volk zal door de wereld als een laatste "band" met God gevoeld worden. Daarom zal het eeuwenoude anti-semitisme in die dagen zijn hoogtepunt bereiken en alle haat der volken tegen God zich richten op dit arme volk. Dan breekt de periode van "grote verdrukking", Mat.24:21; Dan.12:1 de tijd van "Jakobs benauwdheid" Jer.30:7 aan. Maar dan komt ook in het zicht "de krijg van die grote dag des almachtigen Gods". Op.16:14

Dan zal Armageddon opdoemen, waar de volken zich onder inspiratie van de satan zullen vergaderen in een gezamenlijke en laatste krachtsinspanning tegen God. Dan zal vervuld worden, wat de apostel Johannes in een visioen gezien heeft: "En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun heirlegers vergaderd om krijg te voeren tegen Hem, Die op het paard zat en tegen Zijn heirlegers." Op.19:19

"Zij zullen krijg voeren tegen het Lam en het Lam zal het overwinnen." Op.17:14

DEEL II.

Gods stilzwijgen verbroken

"Die in de hemel woont (zit) zal lachen; de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken. Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Zion, de

berg Mijner heiligheid." Ps.2:4-6

Op een zeer realistische en dramatische wijze presenteert de Psalmist ons hier een changement, een verandering van toneel. Van een wereld van afval, wetteloosheid en rebellie richt hij onze blikken hemelwaarts. De Hebreeuwse tekst verandert hier ook ineens in rythme. Het wordt voller en klankrijker van toon.

Gods troon onwankelbaar!

Wij zien een troon in de hemel. Het is de troon van God. Deze troon is onwankelbaar en kan niet worden omvergeworpen door de gezamenlijke inspanning van mensen en demonen. Op de troon - de troon des Vaders - zit aan Gods Rechterhand in glans en heerlijkheid de verrezen Zoon des mensen, Die op aarde de volmaakte Knecht was en boven Wiens kruis éénaal geschreven stond "Koning der Joden".

Wat is de reactie van "Hem, Die op de troon zit" in de hemel op de vijandschap en het verzet der volken op aarde? Voorlopig zwijgt Hij. Wij lezen slechts "die in de hemel woont, zal lachen".

God zwijgt!

De genade-bedeling, Ef.3:2 waarin wij leven, wordt gekenmerkt door het ononderbroken stilzwijgen van

God. Reeds meer dan negentien eeuwen heeft God gezwegen. Hij zweeg, toen Joden en heidenen Zijn Gezalfde verwierpen en Hem misdadig aan het kruis nagelden. Hij heeft sindsdien alle eeuwen door gezwegen, ondanks al de smaadheid, schande en laster, die zich op het hoofd van Zijn Christus hebben opgehoopt. De heidenen hebben tegen Hem "gewoed" en de volken hebben tegen Hem "ijdelheid bedacht", maar nochtans bleef God zwijgen. Ook nu zwijgt Hij nog, hoewel de rebellie der naties jegens Hem met de dag groeit en openlijker vormen aanneemt.

God lacht!

God lacht om al deze dingen. Terwijl Zijn grote tegenstander, de satan, bezig is om de volkeren der aarde te verenigen tot een gezamenlijke krachtsinspanning om Hem te onttronen en Zijn plannen te verijdelen, lacht God. Hij weet immers, waarop dit alles zal uitlopen. "Wie het laatst lacht, lacht het best." God lacht om de volkomen dwaasheid van de georganiseerde goddeloosheid en vijandschap der volken en hun regeerders. Ja, "de Heere zal hen bespotten". God spot met de "koningen der aarde" en de "vorsten", als Hij hen bezig ziet in hun ijdele raadslagen tegen Hem. Wij lezen in Psalm 37:

"De goddeloze bedenkt listige aanslagen tegen de Rechtvaardige en hij knarst over Hem met zijn tanden. De Heere belacht hem, want Hij ziet, dat Zijn dag komt." Ps.37:12, 13

Want Hij ziet, dat Zijn dag komt! Hij zal namelijk niet altijd blijven zwijgen. Hij heeft in het verleden de mens steeds toegestaan om de beker van zijn ongerechtigheid vol te maken, alvorens het oordeel over hem uit te brengen. God weet ook nu Zijn tijd rustig af te wachten. Hij vertraagt de belofte niet, maar is lankmoedig over ons, niet willende dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen." 2Pet.3:9

Gods dag komt!

Nog altijd spreekt Hij tot de wereld in liefde door en in Zijn Zoon, in het gezegende evangelie der genade. Heb.1:1 Maar "Zijn dag komt!" Ja, "de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht." 1Thes.5:2 Het zal de "dag der wrake onzes Gods" Jes.61:2 zijn. Het zal de dag van de grote afrekening zijn. De wereld mag nu nog voortgaan met haar goddeloosheid. Maar eens zal zij rekenschap moeten geven van al haar boze daden. Het Woord verklaart: "Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden." Rom.12:19 Dan zal God niet langer zwijgen, maar "in

Zijn toorn zal Hij tot hen spreken en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken." ^{Ps.2:5}

Hoe ontzettend zal die dag zijn, als de violen van Zijn toorn zullen worden uitgestort op een wereld, die droomt van vooruitgang, vrede en veiligheid en die zich van alle "banden" en "touwen" ontdaan heeft. En die vreselijke dag nadert en werpt zijn schaduwen reeds over deze dwaze wereld vooruit. Kan God nog veel langer zwijgen? Zijn Zoon is onteerd! God zal Hem recht doen en Hem voor "aller oog" rehabiliteren.

Deze dag van "de toekomstige toorn" ^{1Thes.1:10} zal komen, als de vijandschap der volken het uiterste bereikt heeft en de afval universeel is in de wereld. Het getrouwe getuigenis van Gods kinderen op de aarde, maakt deze algemene afval vooralsnog onmogelijk. Maar dit getuigenis zal ophouden, zodra Gods kinderen bij het laatste bazuingeschal van deze aarde worden opgenomen om "voor altijd met de Heer" te zijn. ^{1Thes.4:17} Dan zal de gehele wereld zich ongeremd storten in een volkomen wetteloosheid en in een totale verwerping van Christus. Dan zal de satan zijn koning door de volken laten kronen als "koning der koningen" om daarmee het plan Gods te dwarsbomen.

God kroont zijn gezalfde in Sion

Maar Gods plannen falen nooit. "Heb Ik niet Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid", zo roept Hij uit. ^{Ps.2:6} De wereld zoekt een koning naar eigen keuze. Maar God heeft reeds een keuze gemaakt. Zijn keuze is gevallen op de Heere Jezus Christus, Die Hem in deze wereld op volmaakte wijze verheerlijkt heeft aan het kruis. ^{Joh.17:4} God heeft Hem verhoogd aan Zijn Rechterhand en de dag is nabij, dat Hij Hem andermaal in deze wereld zal inbrengen, maar dan als de door Hem gezalfde "Koning der koningen" en "Heer der heren". Jezus Christus zal Koning zijn op aarde. "De heerschappij is op Zijn schouders gelegd". ^{Jes.9:5} Als een "steen zonder handen afgehouden" zal Hij uit de hemel nedervallen en "alle koninkrijken der aarde vermalen en te niet doen" en Zijn eigen koninkrijk oprichten, "dat in der eeuwigheid niet verstoord zal worden." ^{Dan.2:44, 45} Op Sion, de berg Zijner heiligheid, zal God Zijn Gezalfde bevestigen als Koning en Zijn koninkrijk zal de gehele aarde omvatten. Dat zal geen "geestelijk" koninkrijk zijn met een "geestelijk" Sion, maar een letterlijk koninkrijk met als centrum het aardse Jeruzalem. Sion zal de zetel Zijner heerschappij zijn; en Jeruzalem

zal de residentie worden van de grote Koning. ^{Ps.48:2, 3}

De raadslagen van de koningen der aarde worden doorkruist door het raadsbesluit Gods, dat Zijn Zoon Koning zal zijn.

DEEL III.

De proclamatie van de Koning en zijn rijk

"Ik zal van het besluit verhalen: de Heere heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd. Eis van Mij en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel en de einden der aarde tot Uw bezitting. Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter. Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat." ^{Ps.2:7-9}

Hier zien wij Gods Gezalfde Zelf en horen wij Zijn stem. Terwijl de koningen der aarde hun éénstemmig besluit wereldkundig maken, om de "banden" en "touwen" te verscheuren, proclameert Hij het eeuwig raadsbesluit Gods, namelijk dat alle koninklijke rechten Hem alleen toekomen.

Welk een dag zal dat zijn, als Christus - na eeuwenlang te hebben gezwegen - Zijn stem zal doen horen en aanspraak zal maken op Zijn rechten. Het laatste woord, dat van Zijn gezegende lippen kwam, werd gehoord door de apostel Johannes op Patmos: "Zie, Ik kom haastelijk!"

^{Op.22:12} Het eerstvolgende woord, dat

spoedig door alle gelovigen gehoord zal worden, zal het "geroep" zijn, waarmee Hij al de heiligen tot Zich zal vergaderen om Hem te ontmoeten in de lucht. ^{1Thes.4:16} Daarna, als Hij met al Zijn heiligen zal wederkeren in grote kracht en heerlijkheid op de wolken des hemels, ^{Mat.24:30} zal Hij opnieuw spreken en voor de oren van de ganse mensheid het besluit Gods proclameren. Hij zal verhalen, wat God tot Hem gesproken heeft.

Christus' Zoonschap

"De Here heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd." ^{Ps.2:8}

Hier hebben wij Gods uiteindelijke en laatste verklaring van het Zoonschap van onze Heere Jezus Christus. Dit feit is door alle eeuwen heen door de wereld ontkend of niet begrepen. In zijn toespraak tot de Joden in de synagoge te Antiochië in Pisidia past de apostel Paulus deze woorden toe op de opstanding van onze Heiland.

"En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaders geschied is, dat namelijk God dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als Hij Jezus verwekt (d.i. opgewekt) heeft. Gelijk ook geschreven staat in de tweede Psalm: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd." ^{Hand.13:32, 33}

"Verwekt" – anistemi in het Grieks – wordt in het volgende vers (34) vertaald met "opgewekt". De Lutherse vertaling heeft "opgewekt"; NBG heeft evenals vele andere Nederlandse vertalingen "opwekken". Toen God Zijn Zoon opwekte uit de doden, werd Hij de "de Eerstgeborene uit de doden" en "Erfgenaam aller dingen". Merkwaardig is het, dat in dit verband Psalm 2 opnieuw wordt aangehaald en nu in het eerste hoofdstuk van de Hebreeënbrieff:

"Hij is zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender naam boven hen geërfd heeft. Want tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon; heden heb ik u gegeneerd? En wederom: Ik zal Hem tot een Vader zijn en Hij zal Mij tot een Zoon zijn." ^{Heb.1:5} Al deze verzen spreken over Zijn "zoonstelling", Zijn aanstelling in de functie van Zoon, namelijk Erfgenaam, eerstgeboorterecht. Zo kent de Schrift Jezus als zoon van Adam (zoon des Mensen), zoon van Abraham, zoon van David en zoon van God.

Voor de ogen van de gehele wereld zal Christus verschijnen om Zijn Zoonschap te openbaren: Juist dit Zoonschap was de eeuwen door het mikpunt van de aanslagen van de vorst der duisternis en al Zijn vijanden. Welk een heerlijke dag zal

het zijn, als alle menselijke ogen Christus zullen aanschouwen in Zijn ware gedaante als Zoon van God en Zoon des mensen. Dan kunnen noch Zijn Persoon noch Zijn werk als Verlosser langer worden ontkend. O, gezegende dag, moge hij spoedig aanbreken. Dan zullen al de Zijnen, die nu nog met Hem lijden en Zijn verwerping delen, met Hem in heerlijkheid openbaar worden. Want dan komt Hij niet alléén, maar "brengt Hij vele zonen tot heerlijkheid". ^{Heb.2:10}

Rebellie der volken verbroken

In die dag zal God Zijn Zoon vragen: "Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel en de einden der aarde tot Uw bezitting." ^{Ps.2:8} Tot nu toe heeft Hij nog niet geëist. Als echter de dag komt, waarop de Eerstgeborene op deze aarde zal wederkeren, dan zal Hij Zijn koninklijke rechten opeisen. Dan zal de Vader Hem dat Koninkrijk geven, waarover Hij heersen zal op Zijn troon in Sion en dat de einden der aarde zal omvatten. Hij zal de heidenen en volken, die tegen Hem rebelleren, "verpletteren met een ijzeren scepter." ^{Ps.2:9} Hij zal de tegenstand der volken breken met de "scepter Zijner sterkte." ^{Ps.110:2} Hij zal de naties "in stukken slaan als een pottenbakkersvat." ^{Ps.2:9} Hij zal Overwinnaar zijn over alle verenig-

de rebellerende krachten der wereld en gekroond worden tot Koning.

De Messias bevrijdt Israëls overblijfsel

Hij zal ook komen als Messias tot het overblijfsel van Zijn volk Israel om hen uit de handen van hun vijanden voor eeuwig te bevrijden. Het volk van Israël zal immers in die dagen in uiterste nood verkeren. De eeuwenlange opgekropte woede en haat der volken tegen God, zal in het laatst der dagen tot uitbarsting komen tegen Zijn uitverkoren volk. In deze grote verdrukking zal Israël tot God leren roepen. En gelijk God éénmaal op het geschrei der kinderen Israëls Mozes zond om hen te bevrijden uit de handen der Egyptenaren, zo zal Hij dan andermaal hun geschrei horen en Zijn Gezalfde - evenals Mozes eens zo smadelijk door hen verworpen - zenden om hen uit de handen van al hun vijanden te bevrijden.

De profeet Zacharia toont ons duidelijk, hoe middenin de uiterste nood van Jeruzalem, omringd door vijanden en op het punt in hun handen te vallen, "de Heere zal uit-trekken en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage des strijds..... En Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg" - welk een bekende plaats! - "en de Heere, mijn God, zal komen en al de heiligen met U." *Zach.14:3-5*

Daarna zal Hij Zich als Gods Gezalfde zetten op de troon van Zijn Vader David en Zijn Koninkrijk bevestigen met recht en gerechtigheid. Maar Zijn heerschappij zal niet beperkt blijven tot het volk van Israël, want "der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn." *Jes.9:6* Hij zal heersen "van zee tot aan zee en van de grote rivier tot aan de einden der aarde." *Zach.9:10*

Heerschappij over hemel en aarde

Maar dit alles betreft nog slechts Zijn heerschappij op aarde. Als "Erfgenaam aller dingen" *Heb.1:2* behoren de hemelen Hem eveneens toe. Hem is gegeven "alle macht in hemel en op aarde". *Mat.28:18* O, welk een toekomst en heerlijkheid wacht onze Heere Jezus Christus! En dan te bedenken, dat Hij ons in deze heerlijkheid doet delen! De heerlijkheid, die de Vader Hem gegeven heeft, heeft Hij ons gegeven. *Joh.17:21* Wij zullen met Hem heersen en deel hebben in Zijn eeuwig en onbewegelijk Koninkrijk. Vanuit de hemel roept Hij ons toe - zinspelende op de woorden van Psalm 2: "Die overwint, Ik zal hem macht geven over de heidenen; en hij zal ze hoeden met een ijzeren staf; zij zullen als pottenbakkersvaten vermorzeld worden; gelijk ook Ik van Mijn Vader ontvangen heb." *Op.2:26, 27*

DEEL IV.

Advies aan de koningen der aarde

"Nu dan, gij koningen, handelt verstandig; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde! Dient de Heere met vreze en verheugt u met beving. Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne en gij op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen." Ps.2:10-12

Wij hebben dus gezien, dat alles afhangt van de wil en het woord van Christus. Als Hij "eist", zullen alle dingen in Zijn hand gegeven worden en Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten. Ps.110:1 Maar Hij heeft nog niet geëist. De tijd, waarin wij leven is de tijd van Zijn "Koninkrijk en lijdzaamheid". Op.1:9 Hij heerst, doch slechts op de troon Zijns Vaders; nog niet op Zijn eigen troon. Op.3:21 Zijn menselijke troon.

Zijn heiligen kunnen nog niet met Hem heersen, maar zij lijden met Hem in deze wereld. Dat zal ook met de Joodse heiligen het geval zijn, zelfs nadat de heiligen van deze genade-bedeling zijn opgenomen om Hem te ontmoeten. Want wat de aarde betreft kan nog niet worden gezegd, dat "het Koninkrijk geworden is onzes Gods en de macht van Zijn Christus". Op.12:10

Gelijk we gezien hebben, zal de ernstigste tijd van verdrukking

en benauwdheid voor de heiligen in Israël plaatshebben vlak voor de tijd, dat Christus zal verschijnen. Nog heeft de "Gezalfde" des Heeren niet "geëist". Nog zwijgt God! Nog wordt het oordeel uitgesteld. Nog is de genade-tijd niet voorbij!

Een laatste oproep!

Daarom sluit deze profetische Psalm met een woord van vermaning en waarschuwing aan het adres van de koningen en regeerders der aarde. De Psalmist adviseert de machthebbers in deze wereld: "Handelt verstandig!" Ps.2:10

Het zal "verstandig" voor hen zijn, om zich aan God te onderwerpen vóór de grote slag valt! Het is een laatste appèl op het "verstand" van ieder mens, om God te erkennen en Zijn Zoon hulde te bewijzen. Deze ernstige waarschuwing heeft een bijzondere betekenis tijdens de laatste dagen van deze bedeling, als de genade-tijd ophoudt en Gods toorn op het punt staat los te barsten vanuit de hemel. Nog is het tijd om zich te wenden tot Jezus Christus en de "toekomstige toorn te ontvlieden!" Laten zij als blijk van hun hulde de Zoon, die eens in deze wereld door een kus verraden werd, de kus des vredes en der verzoening geven, opdat zij "niet op de weg zullen vergaan, wanneer Zijn toorn maar een wei-

nig zou ontbranden". Er is slechts één veilige schuilplaats. Nergens buiten Hem, maar alleen in Hem. "Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen." Ps.2:10-12

De oproep is tevergeefs

Helaas, wij weten, dat de "koningen" en "rechters der aarde" deze waarschuwing niet ter harte zullen nemen. Zij zullen de lankmoedigheid des Heeren niet tot zaligheid achten. ^{2Pet.3} Onontkoombaar zal het oordeel Gods over de rebellerende naties vallen, zoals wij lezen in vele delen van het profetische Woord. Dan zal o.a. vervuld worden, wat geschreven staat:

"En de koningen der aarde en de groten en de rijken en de oversten en de machtigen verborgen zich in de spelonken en steenrotsen der bergen; en zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op de troon zit, en van de toorn des Lams. Want de grote dag Zijns toorns is gekomen en wie kan bestaan?" ^{Op.6:15-17}

Als Jezus Christus op aarde is wedergekeerd en gekroond is op de heilige heuvel Sion te Jeruzalem, dan zullen alle koningen der aarde voor Hem moeten verschijnen en alle volken der wereld zullen zich aan Zijn gezag onderwerpen. Want Hij zal de heidenen ontvangen als

"Zijn erfdeel" en de einden der aarde als "Zijn bezitting". Hij zal over hen heersen met een ijzeren scepter en elke rebellie ogenblikkelijk neerslaan.

Besluit

In vele andere Psalmen worden de zegeningen van het toekomstige Koninkrijk van Christus bezongen. In Psalm 72 vinden wij één van de heerlijkste beschrijvingen van de Messias en Zijn Vrederijk. Wij lezen daar van de komende Koning: "Zijn Naam zal zijn tot in eeuwigheid; zolang als er de zon is zal Zijn Naam van kind tot kind worden voortgeplant; alle heidenen zullen Hem gelukzalig roemen." ^{Ps.72:17}

Nebucadnezar, Alexander de Grote, Caesar, Napoleon, Hitler, Stalin - ja al deze "groten" zijn gekomen en gegaan! De meesten hunner zijn reeds lang vergeten. Maar de wonderbare Naam van Jezus zal eeuwig voortduren.

De Man Nazareth, de verachte en verguisde Jood, Die door mensen werd gekruisigd, is door God gezalfd en voorbestemd om "Koning der koningen en Heer der heren" te worden. Geen wonder, dat de Psalmist, als hij dit profetisch visioen aanschouwt, in vervoering uitroept: "Amen, ja, amen!" Zo zal het zijn en laat het zo zijn!

De Vrede van Christus

Anoniem, 1902

Voor ons, gelovigen, is het even belangrijk als gezegend om de wegen Gods ten opzichte van deze wereld gade te slaan en te overdenken. Indien wij geen klare en duidelijk voorstelling hebben van de verschillende bedelingen die God heeft ingesteld, kunnen wij onmogelijk het verleden, het heden en de toekomst begrijpen, zoals zij hun uitdrukking vinden in de bedeling der wet, in het Christendom en in het duizendjarig rijk.

In de brief aan Efeze vinden wij de raadsbesluiten Gods ten opzichte van de tegenwoordige bedeling ten volle geopenbaard. Daar vinden wij de positie die God in zijn soevereine genade geschonken heeft aan allen die in Christus Jezus geloven. Het onderscheid tussen de Joden en de volken verdwijnt in de tegenwoordige bedeling. Christus wordt daar onze Vrede genoemd. Indien wij derhalve de volle betekenis van deze uitdrukking wensen te verstaan, moeten wij de eigenaardige karaktertrekken van de brief aan Efeze nader beschouwen.

In het eerste hoofdstuk ^{Ef.1:1-14} worden de gedachten Gods medege-deeld ten opzichte van de persoonlijke zegeningen van de gelovigen en vervolgens ten opzichte van de heerschappij van Christus over al het geschapene. Wij zijn gezegend

met elke geestelijke zegening in de hemel in Christus, dit in tegenstelling tot het volk Israël, voor wie de zegeningen aards en dus van voorbijgaande aard waren. "Gelijk Hij (d.i. de God en Vader van onze Heere Jezus Christus) ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde; Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelf, naar het welbehagen van Zijn wil. Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begunadigd heeft in de Geliefde." ^{Ef.1:3-6} Vervolgens wordt ons gezegd dat God ons bekend gemaakt heeft met "de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf. Om in de bedeling van de volheid der tijden alles tot één

te vergaderen in Christus, beide dat in de hemel is, en dat op de aarde is. ^{Ef.1:9,10} Daarna vinden wij een onderscheiding die in het vervolg dikwijls gemaakt wordt: "In Hem in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte." ^{Ef.1:11-13} Deze woorden wij en gij zijn van veel belang. Het eerste slaat op de Joden die geloofd hadden; het tweede heeft betrekking op de gelovigen uit de volken, terwijl in vers 14, waar de Heilige Geest het onderpand onzer erfenis genoemd wordt, de gelovigen uit de Joden en uit de volken te zamen genomen worden.

Wij hebben dus hier in dit korte bestek, in deze eenvoudige opsomming van de raadsbesluiten Gods, de algemene karakteristieke trekken van de tegenwoordige bedeling, de vereniging van Joden en volken, de 'algehele verdwijning van elk nationaal onderscheid der gelovigen in Christus.

Terwijl wij dus in het eerste gedeelte van dit hoofdstuk de gedachten Gods ten opzichte van de gelovigen en hun standpunt in Christus ont-

vouwd vinden, behandelt het tweede gedeelte de raadsbesluiten Gods ten opzichte van de plaats van het lichaam dat met het verheerlijkte Hoofd verenigd is.

Daarna wordt de vroegere toestand der Joden en der volken beschreven om aan te tonen dat het Gods eigen soevereine raadsbesluit is, hetwelk Hij genomen heeft, en waardoor Hij openbaarde wat de gedachten waren van zijn hart vol liefde en genade. Treffend is de wijze waarop de apostel dit gedeelte van zijn onderwerp begint. Hij had van de Gemeente als lichaam van Christus gesproken en noemde haar de volheid Desgenen die alles in allen vervult. ^{Ef.1:23} Dit is de Gemeente inderdaad, gezien van uit het oogpunt van Gods raadsbesluit, waar zij is samengesteld uit hen die eertijds hier op de aarde Joden en volken waren. Daarom daalt hij af van het Hoofd tot de leden en zegt aldus: "En u (gelovigen uit de volken), daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; in welke gij eertijds gewandeld hebt naar de eeuw dezer wereld, naar de overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses,

doende de wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen." Ef.2:1-13

Dit is een schilderij van de vroegere toestand der leden van het lichaam van Christus zó somber, dat er geen lichtstraal in op te merken is. Dood in misdaden en zonden, zonder een enkele gedachte of begeerte naar God; want er heerste in hen slechts de schrikwekkende stilte en eenzaamheid van de dood. Toch waren het mensen die op aarde leefden, wier loopbaan wordt beschreven met de woorden: "Gij hebt gewandeld naar de eeuw dezer wereld, naar de overste van de macht der lucht, ... doende de wil des vleses en der gedachten." Zo is de mens! En er wordt bijgevoegd dat wij van nature kinderen des toorns waren! Het is voorzeker van belang deze beschrijving goed te lezen, want wij kunnen er uit leren wie wij waren, wat de mens is, wat wij verdiend hebben! Wij kunnen ons op niets beroemen tegenover God. Wij waren geheel en al verloren en onder de macht der zonde, des satans en des doods.

Wat is er dan toch geschied om degenen die in zulk een ellendige toestand waren daaruit te verlossen en in gemeenschap te brengen

met een verheerlijkte Christus? De volgende verzen geven ons op deze vraag het antwoord: "Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus, (uit genade zijt gij zalig geworden)." Ef.2:4-6 God is dus naar zijn soevereine wil tussenbeide gekomen. Daar Hij rijk is aan barmhartigheid is Hij ons in onze verloren en hulpeloze toestand te hulp gekomen. Hij trad tussenbeide, bewogen door zijn grote liefde, gelijk wij hier lezen. De bron en oorsprong van al onze zegeningen ligt dus in het hart Gods dat wij volkomen geopenbaard zien in het werk der verzoening voor ons tot stand gebracht.

God derhalve, gedrongen door zijn hart vol mededogen, overeenkomstig de bewegingen Zijner natuur, heeft ons, toen wij in zulk een toestand verkeerden, levend gemaakt in Christus. Daartoe was het noodzakelijk dat Jezus stierf. Daardoor werd het mogelijk dat God jegens ons in genade en barmhartigheid kon handelen; want, voordat Hij door de dood van Christus aan het kruis verheerlijkt was geworden, kon Hij zich niet aan ons openbaren als een God van genade en van liefde.

Er is evenwel nog een bijzonderheid op te merken met betrekking tot Christus zoals Hij ons hier voor ogen wordt gesteld. Wij hebben niet een stervende Christus voor ons, maar een gestorven Christus. God heeft Hem uit de doden opgewekt. ^{Ef.1:20} In de brief aan Éfeze zien wij Christus niet als in de dood gaande maar als gestorven. Eveneens worden zowel de Joden als volken niet gelijk in de brief aan de Romeinen als in de zonde levend, maar als dood in zonden en misdaden voorgesteld. Daarbij sluit zich dat wonder der genade aan, dat Christus tot hen is afgedaald en als een gestorvene zich met hen op één lijn stelt. Op het ogenblik dat men Christus beschouwt als de Gestorvene en tevens beiden, Joden en volken, ook als dood, maar zij dood in hunne misdaden, treedt God in zijn oneindige genade, in zijn rijke barmhartigheid tussenbeide en maakt ons (zowel de gelovigen uit de Joden als uit de volken) levend met Christus.... "En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht, die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel."

Ef.1:19, 20

Het lichaam van Christus wordt hier beschouwd als reeds volmaakt zijnde, omdat het de vrucht is van Gods raadsbesluiten; daarom wordt elk lid van dit lichaam beschouwd als zijnde met Christus levend gemaakt. Christus is gekomen en in onze toestand des doods ingegaan. Zijn dood heeft de slagboom weggenomen die verhinderde dat Gods raadsbesluiten ten uitvoer gebracht konden worden en onmiddellijk daarna volgde die wonderbare openbaring van de goddelijke kracht die werkte te midden van het aardse toneel waar Christus zich bevond met de leden van zijn lichaam en die ten doel had Christus uit de doden op te wekken en te zetten "aan de rechterhand Gods in de hemel boven alle overheid, en gezag, en macht, en heerschappij, en alle naam die genoemd wordt, niet alleen in deze eeuw, maar ook in de toekomstige." ^{Ef.1:19-21} Diezelfde goddelijke macht heeft ook ons met Christus levend gemaakt.

Maar er is nog meer. De apostel voegt er nog aan toe: "En heeft ons (gelovigen uit Joden en volken) mede opgewekt en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus; opdat hij zou betonen in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom Zijner genade

door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus." ^{Ef.2:7}

Arme, verloren zondaars, genomen uit de Joden en uit de volken, ongehoorzame en tegensprekende vijanden Gods zijn geplaatst in dezelfde positie waarin Christus zich bevindt! Maria Magdalena, de moordenaar aan het kruis, nu reeds de metgezellen van de Zoon Gods in de heerlijkheid, zullen voor altijd toonbeelden zijn van die uitnemende genade, die God in Christus Jezus heeft geopenbaard.

Nadat de apostel aldus uitvoerig Gods raadsbesluiten heeft aange-toond en ons de volmaaktheid der nieuwe bedeling heeft geopenbaard waarin wij nu reeds zijn gebracht, daar wij met Christus verenigd zijn, brengt hij die gelovigen uit de volken, tot wie deze brief gericht is, hun vroegere toestand in herinnering en wijst hen enerzijds op het middel waardoor zij tot het genot dezer heerlijke en kostbare voorrechten zijn gekomen, anderzijds op de plaats die zij hier op aarde met de gelovige Joden innemen.

"Daarom gedenkt dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees en die voorhuid genaamd werd van degenen die genaamd zijn be-

snijdenis in het vlees die met handen geschiedt; dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld." ^{Ef.2:11,12} Zodanig was hun toestand als die uit de volken, in tegenstelling met de toestand van Israël; want terwijl de Joden, gelijk het begin van dit hoofdstuk aantoont, van nature kinderen des toorns waren evenals de anderen, waren zij toch als volk uitverkoren volgens de soevereine wil van God en hadden als zodanig vele voorrechten waarop de volken geen aanspraak konden maken. Hij zegt: "daarom waart gij in die tijd zonder Christus." De Messias, de Gezalfde Gods was als zodanig nooit aan de volken beloofd. De volken hadden geen recht op de voorrechten en zegeningen van het volk Gods op aarde.

"Maar nu in Christus Jezus," vervolgt de apostel, "zijt gij, die eertijds verre waart," een gewone uitdrukking om die uit de volken aan te duiden, ^{vgl.Hand.2:39} "nabij geworden door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en de muur des afscheidsels gebroken hebbende, heeft hij de vijandschap in Zijn vlees te niet

gemaakt, de wet der geboden in inzettingen; opdat Hij die twee (Joden en volken) in Zichzelfen tot een nieuwe mens zou scheppen, vrede makende; en Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende. En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart (de volken), en dien, die nabij waren (de Joden)." Ef.2:13-17

Het bloed van Christus is dus de grondslag van alles wat volgens Gods raadsbesluit ten uitvoer is gebracht. Joden zowel als volken zijn op grond van dit bloed nabij gebracht. Op grond van dit bloed is Christus onze vrede. Hij is onze vrede, niet alleen met betrekking tot God, maar ook wat betreft de verhouding van Joden en volken en Hij is dit geworden door diezelfde dood op het kruis, die de oorzaak geworden is van de verzoening van die twee tegenstanders; want door die dood heeft hij de middelmuur des afscheidsels verbroken die de Joden van alle overige volken der aarde afscheidde. God had de Joden voor Zich afgezonderd en hen onder zijn wet en regering geplaatst, maar zij overtraden die wet en verwierpen die regering, zodat die wet voor hen een bediening der verdoemenis en des doods

werd. 2Kor.3:7, 9 De dood en opstanding van Christus alleen voldeed aan de rechten die God had zowel op de Joden als op de volken; want Hij heeft al onze verantwoordelijkheid op Zich genomen en daardoor de middelmuur des afscheidsels verbroken, omdat nu zowel dezen als genen gered moeten worden niet op grond van de werken der wet, maar door het geloof alleen.

Daarom kon Christus op grond van zijn aan het kruis volbrachte werk de vrede verkondigen, zowel aan de Joden als aan de volken. Vrede door het bloed des kruises! Vrede met God door onze Heer Jezus Christus!

Het feit dat Christus onze vrede is staat dus in verband met het lichaam van Christus. In de vroegere bedeling was Israël een afgezonderd volk; in het duizendjarig rijk zal Israël wederom een bepaalde, bevoorrechte plaats innemen, maar in de tegenwoordige bedeling is elk onderscheid afgeschaft. 'Daarin is Jood, noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijn één in Christus Jezus.'" Gal.3:28 Deze waarheid was reeds aangeduid in de roeping van Paulus, want aan hem was het evangelie van het lichaam

van Christus toevertrouwd. Toen hij zijn bekering aan koning Agrippa verhaalde zei hij wat de Heer, die hem verschenen was, hem toevertrouwd: "Maar richt u op en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u zal verschijnen; verlossende u van dit volk (de Joden) en de heidenen, tot dewelke Ik u nu zendt." Hand.26:16, 17

De apostel werd dus beschouwd als tot geen enkele natie te behoren; hij werd uit de Joden en uit de volken genomen om als 't ware een type te zijn van de bediening die hij zou uitoefenen.

Dit was de geheel nieuwe waarheid welke in andere eeuwen de zonen der mensen niet is bekend gemaakt Ef.3:5 en die pas na de verwering van Christus werd openbaar, hoewel Hij het voorwerp van Gods raadsbesluit van eeuwigheid af reeds geweest was. Wel wisten de Joden dat de volken ook door middel van de Messias zouden gezegend worden; maar dat die uit de volken medeërfgnamen en medeëngelijfd en mededeelgenoten der belofte Gods in Christus Jezus zouden worden, Ef.3:6 dat begrepen zij niet en toen die waarheid hun werd medegedeeld ont-

moette zij een sterk verzet bij de gelovigen uit de Joden. Toch was dit plan van God en dit plan werd ten uitvoer gebracht in Christus. Daarom kunnen wij zeggen: "Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft en de middelmuur des afscheidsels verbroken heeft." Eerst heeft Hij vrede gemaakt door het bloed zijns kruises; Kol.1:20 vervolgens is Hij gekomen en heeft vrede verkondigd zowel aan de volken als aan de Joden; Ef.2:17 daarna heeft Hij hen, die geloven, met God verzoend; Ef.2:13; Kol.1:20, 21 en tenslotte heeft Hij vrede gemaakt tussen Joden en volken, "opdat Hij die twee in zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen." Ef.2:15

Wij kunnen dus in de meest uitgebreide zin van het woord zeggen dat Christus ONZE VREDE is!

Deze heerlijke waarheid heeft nog enige gevolgen waarop wij in het kort de aandacht wensen te vestigen.

Nadat de apostel aangetoond heeft dat Joden en volken verenigd zijn om het ene lichaam van Christus te vormen, spreekt hij nog van andere toestanden en verhoudingen die daarvan het gevolg zijn.

De blijde boodschap van vrede is verkondigd aan hen die verre wa-

ren en aan hen die nabij waren, "want door Hem hebben wij beiden de toegang door één Geest tot de Vader." ^{Ef.2:18}

Welk een tegenstelling met hetgeen vroeger bestond! In de vroegere bedeling en tot aan de dood van Christus waren van alle volken der aarde de Joden alleen in staat door middel van hun hogepriester tot God te naderen. Maar nu het voorhangsel gescheurd en Christus ten hemel gevaren is, zijn allen die geloven, zowel Joden als volken, verzegeld met de Heilige Geest der belofte en kunnen door deze Geest van zoonschap roepen: Abba, Vader! ^{Rom.8:15}

Zowel dezen als genen hebben dus toegang tot de Vader door één Geest. Zij staan in dezelfde verhouding tot Christus; zij hebben dezelfde Geest, zij zijn allen kinderen Gods; zij zijn derhalve allen in dezelfde nabijheid van God en hebben hetzelfde voorrecht om tot Hem te naderen.

Hieruit volgen nog andere voorrechten: "Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods; gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus

is de uiterste Hoeksteen; in Welke het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heilige tempel in den Heere; in Welke ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest." ^{Ef.2:19-22} Evenals alle onderscheidingen en voorrechten in het lichaam van Christus zijn afgeschaft, evenzo staat het ook met al hun betrekkingen tot God gedurende hun aardse loopbaan. Allen verkeren op dezelfde voet met elkaar, zodat niemand zich boven de ander kan verheffen.

De volken zijn niet meer 'vreemdelingen en bijwoners', maar zij zijn, evenals de Joden, 'medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods'. De apostel wijst vervolgens op twee karaktertrekken die het kenmerk zijn van de heiligen als het lichaam van Christus hier op aarde. Zij zijn van het hoogste belang voor ons. Vooreerst zegt hij dat in Christus Jezus het ganse gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere. ^{Ef.2:21}

Let wel op deze uitdrukking: "opwast tot een heilige tempel." De tempel is dus nog niet voltooid, maar wast op en dit blijft voortduren totdat de Heer wederkomt, wanneer alle levende stenen van het gebouw op de plaats zijn waar

zij behoren. Gelijk de tempel van Salomo gebouwd werd uit stenen die volmaakt (geheel op maat) werden aangevoerd en het geluid van gereedschap niet te horen was, ^{1Kon.7:7} zo heeft ook de oprichting van dit geestelijk gebouw plaats in alle stilte. Elke levende steen is van te voren bereid en wordt op de bepaalde plaats in het gebouw gevoegd. Want God zelf is de architect die het werk volbrengt en zijn werk geschiedt op een voor de mensen onzichtbare wijze; doch als het werk voltooid is ontvangt het het zegel der volmaaktheid uit zijn hand. Welk een wonderbaar voorrecht een levende steen te zijn in de tempel Gods, die tempel, die tot in alle eeuwigheid de heerlijkheid Gods zal weerspiegelen! Het was voor de Joden een voorrecht een tempel te Jeruzalem te hebben waarin God te midden der cherubijnen woonde, waar Hij zich in de wolk der heerlijkheid aan het volk openbaarde. Maar nu zijn het de gelovigen hier op aarde die de tempel Gods vormen waarin God tot in alle eeuwigheid zal wonen! Ja, nog meer. Reeds nu op aarde zijn zij de woonstede Gods in de Geest. ^{Ef.2:22} Wij willen hier niet spreken over hetgeen men de verschillende vormen van het huis Gods in deze bedeling kan noemen en ook niet uitweiden over het on-

derscheid tussen het huis zoals God het bouwt en het huis zoals het in zijn bouw toevertrouwd is aan de verantwoordelijkheid van de mens. ^{1Kor.3:10-17} Wat hier in deze brief ons wordt voorgesteld is alleen het feit, de waarheid, dat gelovigen in de tegenwoordige bedeling het huis Gods vormen en dat God waarlijk op de aarde woont omdat wij gezamenlijk in Christus opgebouwd worden om een woonstede Gods in den Geest te zijn. Er is dus hier op aarde een plaats der zegening, een sfeer, waar de Heilige Geest woont en die Hij in beslag neemt. Alles wat zich buiten deze kring bevindt is onder de heerschappij van de satan, die de vorst dezer wereld is. Het is dus wel een groot voorrecht ons in deze woonstede Gods op aarde te bevinden.

Dit zijn enkele karakteristieke trekken van de tegenwoordige bedeling der genade; enige gevolgen die ontspruiten uit het feit dat Christus onze vrede is. Mochten wij steeds meer en meer leren begrijpen in welk een wonderbaar heerlijke toestand wij zijn geplaatst. Een toestand die gegrond is op het werk der verzoening door Christus aan het kruis volbracht, op zijn zitten ter rechterhand Gods en op de tegenwoordigheid van de Heilige Geest hier op aarde.

Te laat

Het komt wel later of nog later
En op een dag is het te laat
Het is de dag, waarop ook jij dan
Voor onze Allesweter staat
Je aan die Heer, toe te vertrouwen
Hij, Die jouw Schepper eenmaal was
Kwam je in heel je aardse leven
Eerlijk gezegd, niet zo van pas

God Zelf heeft niet zoveel met later
En daarom is het dat Hij zei:
De aangename tijd is heden
Vandaag zegt Hij jou: Volg jij Mij
Ach, het blijft toch je eigen keuze
Geloven dus, of liever niet
Aanpakken of het toch maar niet doen
Wat Christus jou vandaag aanbiedt

Als jij echt luistert naar Zijn woorden
Dan doe je wat de maatschappij
Je meer en meer toch blijft ontraden
Want te geloven in wat Hij
Zelf heeft gezegd, dat is old fashion
En was het al de eeuwen door
Want haaks op waarheid van de wereld
Staat wat Hij deed, Hij kwam er voor

Later, veel later zal je kiezen
Maar misschien wordt dat te laat
Terwijl jij nu door te geloven
Een heel nieuw leven binnen gaat

Johan Th. Bos, 2018

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 7/21 mei;
25 sep; 19:45 uur;
"De Alkenhorst",
Schelfhoutlaan 4;
Het boek Handelingen

AMERSFOORT woensdag
13/27 mei; 30 sep; 20:00 uur;
"De Hoeksteen",
Klaartje Donzepad 59;
Het Evangelie van Johannes

APELDOORN

16 mei;
19 sep; 14 nov;
zaterdag, 10:00 tot 16:00 uur
"Het Bolwerk", Ravelijn 55
Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp 16 mei:
De Zoon des Mensen (3)

BEEKBERGEN zondag
24 mei; 4 okt; 13 dec;
10:30 uur; "De Hooge Weye",
Dorpsstraat 28-36;

BEVERWIJK zondag
3 mei; 20 sep; 1 nov;
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

DRACHTEN donderdag
1/15/29 okt; 20:00 uur;
"De Fontein",
De Kolken 89;
De profetie van Habakuk

EMMEN maandag 11 mei; 28 sep;
19:30 uur; Stadskerk Emmen;
Van Schaikweg 59;
De profeet Amos

LINSCHOTEN maandag
4/18 mei, 21 sep; 20:00 uur;
"Bij de Tol", Nieuwe Zandweg 12;
De brieven van Petrus

METEREN zondag 10 mei; 7 jun;
27 sep; 10:00 uur; Dorpshuis,
Achtersteweg 17;
De brief aan Titus

ELBURG dinsdag 5/19 mei;
22 sep; 19:45 uur;
Buurtgebouw Oostendorp,
Zuiderzeestraatweg Oost 32
Het Evangelie van Mattheüs

ELBURG zondag 18 jan; 10/24 mei;
27 sep; 17:00 uur; Buurtgebouw,
Zuiderzeestraatweg Oost 32

URK dinsdag 12/26 mei; 29 sep;
20:00 uur; "De Koningshof",
Staartweg 20,
De Openbaring van Johannes

URK zondag 14 jun; 10 nov; 10:00 uur;
'De Belofte',
Sporthal Vlechttuinen 8

**Raadpleeg altijd op www.bijbelstudie.nl de agenda
voor eventuele wijzigingen en aanvullingen.**

De Zoon des Mensen (2)

Natuurlijk, ik weet het. Dat had ik niet moeten doen. Iemand met een uitgebreide bibliotheek en een archief behoort zijn informatie niet te zoeken op internet, maar deed het wel. Gedurende enige uren zelfs.

Het zoeken naar de betekenis van "Zoon des Mensen" leverde wel uitgebreide uiteenzettingen op, maar aan het eind daarvan is de vraag nog steeds niet beantwoord. Wel verwijzingen naar Dan.7:13, maar vervolgens verhandelingen over wat de Joodse traditie hierover heeft te melden, en daarna de oude en meer recente christelijke commentaren. Opgeteld kwam het toch niet verder dan dat "Zoon des Mensen" hetzelfde is als "mens", en moet beschouwd worden als Aramees (Chaldees) idioom.

Ronduit verbijsterend vond ik bovendien, dat geen verwijzing naar Psalm 8 voorbij kwam.

Enerzijds werd algemene onkunde betreffende het woord "zoon" gedemonstreerd. En anderzijds onkunde aangaande de juridische grondslag voor het verlossingswerk van Jezus Christus en tevens de juridische grondslag voor Zijn aanspraken op de troon over de gehele aarde en dus alle volken.

"Zoonstelling" blijkt ook onbekend te zijn. Voor ons genoeg aanleiding om voor de derde achtereenvolgende keer ons hiermee bezig te houden op de aanstaande contactdag van 16 mei. Allen hartelijk welkom.

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift." In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbelstudie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, conferenties en studiereizen; de publicatie van de lezingen op internet en eventuele geluidsdragers; de uitgave van brochures en deze circulaire.

Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Ondernemersweg 22
8304 BH Emmeloord
telefoon (0527)265568
www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

NL03 INGB 0005 5676 69
NL88 RABO 0308 7470 46

ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Giften voor de tentevangelisatie

NL87 RABO 0103 5810 06

ten name van

N.B.C. Evangelisatie

Beide stichtingen hebben een ANBI goedkeuring